

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitenposten f 6.00; franko door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 6 OKTOBER.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 5 Oktober.

Het schijnt dat de zaak van Gibson in verre na zoo gunstig niet staat, als de minister van Brittenlandsche Zaken in zijn antwoord op de jongste interpellatiën, heeft verklaard, althans als wij af mogen gaan op de stukken, gisteren openbaar gemaakt door den *Echo Universel*.

Er zijn, in de eerste plaats, twee brieven, over de gewigtige stukken in handen van Gibson gekomen. Zij luiden aldus:

's Gravenhage, 31 Aug. 1854.

Mijnheer!

Onder de papieren, die gesloten waren in de drie pakketten, welke ik de eer had u den 29sten toe te zenden en waarvan gij mij de goede ontvangst op 4 Julij daaraanvolgende hebt gelieven te betuigen, schijnen eenige papieren te zijn gekomen, die aan den heer Gibson niet toebehooren en, welke het Gouvernement der Nederlanden, bij gevolg, wenscht terug te erlangen.

Overtuigd, mijnheer! dat gij zelf evenmin als uw Gouvernement zoudt wenschen, dat men op eenigerlei wijze van een vergelijke misvatting misbruik maakte, neem ik de vrijheid uwe welwillende tussenkomst in te roepen om te trachten te verkrijgen, dat de heer Gibson die documenten teruggeve, welke zijn bijzonder eigendom niet zijn; en ik stel mij des te meer met een goeden wilsag uw poging n, daar het Gouvernement der Nederlanden, op uw verzoek, dd. 4 Jan. 1854, zich heeft uitgesproken om uit Batavia de toezending aan het departement van Kolonien te vragen van alle, den heer Gibson toebehorende papieren, en vervolgens de beleefdheid (om hem ze terug te geven).

Mijnheer! de verzekering mijner hoogachting

(get.) VAN HALL.

Den heer BELMONT, zaakgelastigde der Ver. Staten van Amerika.

MIJNHEER!

Ik had de eer uwen brief van 19 dezer te ontvangen. Met genoegen heb ik er uit ontwaard, dat de heer Gibson zich bereid verklaard heeft tot de teruggave der stukken, die, bij vergissing, gevoegd waren bij de door hem gevraagde papieren, en niet voor hem bestemd waren. Ik haast mij uwe dank voor uwe welwillende tussenkomst ten deze te betuigen.

Intusschen heeft de heer Gibson het verlangen geuit, om — voorzeker ten einde de afschifting der papieren gemakkelijk te maken — eene lijst te ontvangen van die stukken, wier restitutie men verlangt. Ongelukkig is het onmogelijk, dat het Departement van Brittenlandsche Zaken aan dit verlangen voldoe. Gij, mijnheer! zult ligtelijk begrijpen, dat, aangezien de heer Gibson toegezonden pakketten aan gezegd Departement niet geopend zijn geworden, alwaar men onderstelde, dat zij alleen bevatten de, bij uwen brief van 4 Jun. jl., teruggevraagde stukken, het Departement ook volstrekt niet weet, welke andere stukken zich in die pakketten bevonden. Had men de pakketten geopend, de vergissing zou niet plaats gegrepen hebben.

Het komt mij voor, dat de heer Gibson zeer goed in staat is, om de papieren te schiften ook zonder eenige aanwijzing van onze zijde; omdat hij zelf weet, wat hem toebehoort en wat niet.

Indien hij echter niet verkiezen mogt zich deze moeite te geven, zou ik u, mijnheer! zeer erkentelijk zijn, wanneer gij hem wilt voorstellen, u den geheelen inhoud der bewuste pakketten toe te zenden, in welk geval ik mij bereid zou betoonen de afzending tegenwoordigheid te schiften, ten einde u, — na de documenten te hebben aangewezen, wier bezit voor den heer Gibson van weinig betekenis zijn, — ter hand te stellen de documenten, die door hem aanvankelijk zijn gevraagd en die men hem heeft terug te geven.

Wat u, door een dezer beide middelen en met de afgegeven aanwijzingen, zal kunnen te gemoet komen, zal ik u, mijnheer! zeer erkentelijk zijn, gelijk de heer Gibson wenscht te ontvullen. Ik deze gelegenheid aan, om u de verzekering te geven, dat ik de zaak zal herbeuven.

(get.) VAN HALL.

Den heer BELMONT, zaakgelastigde der Ver. Staten van Amerika.

In de plaats is er eene nota van den Amerikaneeschen minister, van den 9 September, aan ons gouvernement, die vrij dreigend het volgende schrijft:

Van de Vereenigde Staten te 's Gravenhage, 10 September 1854.

Ik heb de eer u de ontvangst mede te deelen van uwe nota van 7 dezer, waaruit ik met diep leedwezen zie, dat het Gouvernement der Nederlanden volhardt in de weigering, om de eisch tot schadevergoeding toe te staan, welke de kapitein Gibson heeft gedaan wegens de wreede behandeling en de

verliezen, die hij van de ambten van Nederlandsch Indië heeft ondergaan.

Ik zal geen tijd verkwisten om een afschrift van deze mededeeling aan mijn Gouvernement toe te zenden.

De onderscheidene nota's, die ik de eer had tot u omtrent deze zaak te rigten, hebben volledig het standpunt ontwikkeld, die door de Regering der Vereenigde Staten met betrekking tot den eisch van kapitein Gibson worden volgehouden, en ik acht het daarom niet noodig; om in verdere betoogen over dit onderwerp te treden, ofschoon ik mij veroorlooven moet op te merken, dat de redenering, waarop uwe laatste nota de weigering van U. M. gouvernement grondt, mij evenmin ontvankelijk toeschijnt als die, welke in uwe vorige mededeeling vervat was.

De heer Gibson, een Amerikaansch burger, zijnde onder de vlag van zijn land, werd op de meest wreede en onregtvaardige wijze door de overheden van N. Indië gevangen gezet en van zijn eigendom beroofd; en daar zijn regtmattige eisch tot schadevergoeding volstrekt door u geweigerd wordt, blijft er thans voor mijn gouvernement niets anders over dan zulke maatregelen te nemen om den eisch van Gibson door te zetten (for the enforcement of Mr. Gibson's claim) als het, in de gegeven omstandigheden, nuttig en noodig oordeelen zal (get.) AUGUST BELMONT.

Aan Z. E. VAN HALL, Minister van Buitenl. Zaken.

Daaraan voegt nog de *Echo Universel* de verzekering toe, dat de stukken in handen van Gibson gevallen van zeer gewigtigen aard zijn. »Onder meer anderen zou kapitein Gibson bezitten: eene konklusie van den regter van instructie, die verklaart dat er geene termen tot vervolging aanwezig waren; arresten van décharge en in vrijheid-stelling door het hof van justitie, instructiën van een regterlijk beambte, waarin zou gezegd worden, dat de schuld van Gibson tot elken prijs moest beproeven worden; eene verklaring van den havenmeester van Batavia, dat hij het proces van de heer Gibson niet had gezien; en dat de heer Gibson zou hebben moeten toelaten, zonder er den inhoud van te kennen, enz. enz., met nog meer andere stukken, die Gibson voor geen prijs ter wereld zou willen afstaan.»

Daarenboven verzekeren de *Grondwet* en de *Echo Universel*, dat de heer Gibson in de residentie is teruggekeerd met een paspoort, waarin hij genoemd wordt: »Speciaal agent van het Amerikaansche gouvernement, attaché bij de legatie der Vereenigde Staten van Noord-Amerika in Frankrijk, overbrenger van dépêches aan het gezantschap te 's Hage.»

Al die bijzonderheden kunnen en mogen niet onopgemerkt blijven, weshalve het gouvernement zal behooren te verklaren wat daarvan is.

Het officieel berigt van Sebastopol's inneming laat zich wachten. Van daar dat bij velen de tijding wordt in twijfel getrokken. Om de waarheid te zeggen, tot dusverre steunt het feit slechts op mondelinge mededeelingen.

De eerste dépêche van deze gebeurtenis, die van Omer-Pacha, welke kort af de overgave van Sebastopol meldde, moet ter oore van Omer-Pacha zijn gekomen door eene boot, die van Konstantinopel naar Varna stoomende, eene andere boot op zee had ontmoet, welke uit de Krim naar Konstantinopel was gezonden, met het berigt van Sebastopol's val.

De tweede dépêche, die van Oostenrijksche zijde uit Bucharest werd afgezonden, is afkomstig uit de mondelinge mededeeling van den Tartaarschen renbode, die de met boven besprokene stoomboot te Konstantinopel aangekomene tijdingen aan Omer-Pacha overbragt. Aan Omer-Pacha, op reis zijnde om Silistria te inspecteren, is het pakket toen nagezonden. En zoo wordt het uitbliven der officiële tijding toegeschreven aan het verlet, dat het pakket ondergaat om Omer-Pacha te vinden.

Daarentegen brengt men in, dat de officiële tijding reeds over Marseille uit Konstantinopel had kunnen worden aangebragt.

Wat er van zij zal weldra, waarschijnlijk in den loop van den dag nog, blijken.

Intusschen, in het geval ook, dat de inname van Sebastopol voorbarig mogt zijn gemeld, na de geleverde veldslagen valt er niet aan te twifelen, of Sebastopol moet ten minste eenige dagen later gevallen zijn. Na de verliezen aan de Alma en de Katscha geleden,

zoodra de hoogten van Sebastopol in handen der veroverende mogendheden waren, bleef er voor Rusland geen kans meer overig om Sebastopol, dat van de land en zeezijde met overmagt werd aangevallen, te behouden.

Wij hebben gisteren gezien, hoe de *Constitutionnel* in overdrijving den val van Sebastopol opneemt. Ook de *Univers* deelt in het op dit oogenblik algemeen heerschende enthousiasmus der Franschen. Maar hij knoopt zijne vreugde aan een hoogere orde van denkbeelden vast. Wij laten daarom hier eenigen zijner beschouwingen volgen; zonder geacht te willen worden goed te keuren, al den lof aan Frankrijks Keizer toegezwaard, of in te stemmen met elk hard woord, aan Ruslands Keizer toegevoegd. De *Univers* schrijft:

Weldra zal het oogenblik geslagen zijn, om de geschiedenis te schrijven van den snellen en schitterenden veldtocht, waarvan wij nog maar het eerste resultaat kennen, en welker gevolgen zoo belangrijk zullen zijn in de geschiedenis. Meer en meer zal men den geest bewonderen, die deze stoute onderneming heeft opgevat, den geest, die het plan er van gevormd heeft, den wil, die bijna alleen; verre verwijderd van het toneel des oorlogs, in zijn stille energie, al de ontzettende hindernissen er van heeft weten te braveeren. Het is op uitdrukkelijk bevel van den Keizer, dat men is overgestoken; het hoofd biedende aan de ziekten, aan de gevaren der zee en aan de krachten van een vijand, wiens zwakheid men niet kende, en wiens fouten en verblindings men niet vooruit kon zien. Dat is het vertrouwen, 'twelk de regtvaardigheid schenkt aan harten, groot genoeg om haar te beminnen en te verdedigen; zij rekenen op den bijstand van den God der legeren, die ook de God der gerechtigden is. Zij zijn, met de moedigheid die andere slag der Christenheid geleerd en gewonnen, de zeeslag van Lepanto, en waarvan de overwinning van Sebastopol bijna de verjaardag is.

Maar hoe groot het deel is dat men hier den menschen wil toeschikken, men moet allereerst in deze gebeurtenis de hand Gods zien, de hand van Hem, die de hoogmoedigen verbrijzelt. Zij heeft zich vertoont en men moet haar opmerken.

Aan de eene zijde de beschermer der Kerk, aan de andere haar vervolger. Hier een mensch, eenvoudig en goed, een groot man die den Stedehouder van Jezus Christus heeft hersteld op zijn zetel; daar de opgepronkte en onverschrokken, die door een schandelijk misbruik van magt voor een nog schandelijker verachting der traktaten een enkelen greep vele miljoenen zielen aan de Kerk ontfond heeft. De een heeft de lippen des priesters geopend tot in de regimenten, de ander heeft ze gesloten tot in de kerkgebouwen; deze heeft een aanzienlijk tal van godsdienstige gestichten gevestigd of door zijn milde hulp er toe bijgedragen gene heeft honderde kloosters en kerken uitgeplunderd, verwoest of ontwaard; de een heeft de prinsen van het heiligdom in den Senaat geroepen, de ander heeft de priesters in twee deelen gescheiden, en de eene helft bestemd voor de antichambres, de andere voor Sibirië. De een heeft de rijzen dagelijks van het veld af de zegeningen ten hemel; voor den tweeden klinken ieder dag uit de diepte der mijnen en kerkers de verwenschingen der onschuldigen.

Zij stonden tegenover elkander met de wapenen in de hand. Na onderhandelingen door het goed regt met gematigdheid en vrijmoedig gevoerd, doch welke hoogmoed en list ijdel hebben gemaakt, hebben zij zich op het oordeel Gods beroepen.

Het oordeel Gods heeft zich niet laten wachten. Alles heeft zich gekeerd tegen dien magtigen Keizer, welke gedurende meer dan een halve eeuw, in de volheid van een onvergelykelijk gezag en magt de ontzettende plannen heeft tot rijpheid kunnen brengen, wier snelle vernietiging de wereld met verbaasdheid slaat.

Zijn wijsheid heeft hem bedrogen, zijn hoogmoed heeft hem bedrogen, zijn staatkunde heeft hem bedrogen. Hij is misleid geworden door het vertrouwen, dat hem werd ingeblóezemd door zijne meest zekere magt; hij is in zijne meest kunstig gesponnen leugens verward geraakt, en door de gouvernementen, die hem mogelijk

wilden ondersteunen, is hij gekwetst. Hij rekende op de elementen als op eene wijkplaats, steviger dan het graniet zijner vestingen; de elementen hebben het aangezien dat hij overwonnen werd. Hij rekende op de gevaren van het klimaat; maar zie, de pest is door onze legerkampen getrokken en heeft zich gevestigd in de zijne.

Het is nog geen twee jaren geleden, dat hij aan een zijner agenten eene vermetele zending opdroeg, welke deze onbeschaamd ten uitvoer bracht. De Keizer van Rusland bekommerde zich hier niet veel om Frankrijk, en in zekere opzichten had hij gelijk. Frankrijk, onder Lodewijk Filips zoo gedwee, was nog ter naauwernood gekomen van zijn inwendige verdeeldheden. De nieuwe man die het regeerde, Napoleon III, Keizer bij de gratie Gods, maar Keizer van zoo even, zou deze tegenstander zijn van den Czaar aller Russen, van den oudsten Souverein van Europa, van den bondgenoot van de huizen van Oostenrijk en Brandenburg, de beschermheer van zoo vele andere soevereine huizen, van den scheidsman der kabinetten, van den Griek-slavonischen Paus of liever God, in wien zoo veel wijzen den hoeksteen zagen der Europeesche orde en die omringd van acht maal honderd duizend soldaten en zestig millioen onderdanen, oppermagtig heerschte achter die onafzienbare woestijnen, waar het geluk van den eersten Napoleon vergaan was? Wat zou de nieuwe Keizer tegen hem vermogen? Had hij schatten? had hij soldaten? waar waren zijne vloeten? En zoo hij Rusland aantastte, wat zou hij dan vermogen tegen de revolutie te huis en bij zijne geburen?

Geen staatsman zou alstoen geloofd hebben aan het verbond tusschen Frankrijk en Engeland of hebben durven voorspellen dat onder de regering van Napoleon, de Fransche en Engelsche vlaggen en in de Oostzee en in de Zwarte zee, te zamen vereenigd zouden wapperen! Niet een zou geloofd hebben dat zelfs het denkbeeld er van op de Tuilerien zou kunnen geboren worden, of het moest geweest zijn in den droom van een onrustigen nacht. En op eens is die droom verwezenlijkt geworden. Toen het verbond gesloten was wilde de keizer van Rusland er nog geen geloof aan slaan; op ellendige wijze zocht hij door lage verleidingsmiddelen het edel verdrag te breken. Terwijl men zijne aanbiedingen van de hand wees, bood men hem nog den vrede aan, op voorwaarde die voor hem altijd eervol en voordeelig waren. Zijn hoogmoed verwierp den vrede. Hij haastte zich, hij maakte zich den tijd te nutte, hij schond de traktaten, hij wierp zich op het Turksch grondgebied. Daar bood die zoo zeer door hem verachte vijand hem het hoofd, vernederde en tuchtigde hem. Hij werd verjaagd. Zijne soldaten trokken terug als roovers; zij namen kleedingstukken mede, de vaandels lieten zij achter.

De weifelende houding der Duitsche mogendheden die hem zochten te redden heeft hem in het verderf gestort. Zoo Oostenrijk en Pruisen zich spoediger en duidelijker hadden verklaard, hij zou ongetwijfeld hebben toegegeven en voor het minst had hij zijn glans behouden. In ieder geval zou hij die noodlottige expeditie in Wallachije niet gemaakt hebben. Maar God wilde hem straffen.

Hij had zijn hoop gebouwd op de moderne wetenschap. Wat de krijgskunst betreft scheen Rusland als eene beschafte natie zich te vertoonen. Het geloofde een artillerie, versterkingen en alle middelen te hebben die de krijgskunst aanbod, het geloofde soldaten te hebben die het vaandel zouden verdedigen gelijk overal elders, waar het vaandel een zinnebeeld is van het vaderland. Hij heeft het onderscheid gezien tusschen den geest der dienstbaarheid en den militairen geest, tusschen de wetenschap die zich natuurlijk ontwikkelt bij de vrije volken en die welke door dwang bij de slavonische volken wordt ingeënt, tusschen de krijgstucht van den soldaat en de gehoorzaamheid van den automaat. Hij heeft gezien hoe de Franschen en Engelschen met de bajonet zijn met zoo veel helcd gebouwd fort en weten te veroveren; hij heeft gezien hoe dat garnizoen, twelk zich onder de puinhoopen van Sebastopol moest begraven, niet alleen den dood zocht te ontwijken, maar, tegen bijna ongelofelijk en ongehoord is, de gevangenschap heeft gevraagd.

Zoo is die mens, die Colossus, welke de wereld schrik aanjoeg, verzwakt en als verlamd ter neder gestort. Ziet, daar ligt hij ter aarde, in een veldtog verpletterd. Alles is hem ontvallen, en niemand zal thans verwonderd zijn, zoo hij aan zich-zelf ontkijkt.

De toestand van den Czaar, zoo vernederd voor de Europeesche wereld, wordt zeer moeilijk in Rusland zelf. Het despotieke gouvernement is alleen mogelijk in omstandigheden, als waarin deze vorst zich niet meer beymde. Een Koning kan ongelukkig zijn, maar 't is voor een despot behoefte om onverwinnelijk te wezen: de Czaar is overwonnen. Hij zal weldra, maar wij hopen uit zich-zelf, gevoelen, waarom zijne rampen hem noodzakken, en de ijzeren hand, die hij op zijne katholieke onderdanen legde, zal zich opheffen.

En zonder twijfel zullen Frankrijk en Engeland, als het vereischt wordt, de edele gezindheid hebben er eene der artikelen van het vredetraktaat van te maken. De Keizer van Rusland heeft den oorlog begonnen, onder voorwendsel van zijne geloofgenooten, de Christenen van het Oosten, te beschermen, dat doel zal door zijne overwinnaars

bereikt worden, beter en op uitgebreider schaal dan het door hem zou bereikt zijn.

Het is den Keizer der Franschen waardig te willen dat een der uitkomsten van dezen oorlog zij de vrijheid van zijne geloofgenooten, de Katholieken van Rusland. Dit zoude zijn schoonste erezuil wezen, dat in Rusland-zelf een eeuwig *Te Deum* de overwinning verheffe welke God geschonken heeft aan Napoleon, Keizer der Franschen.

Het ontwerp van wet tot *regeling en beperking der uitoefening van het regt van Vereeniging en Vergadering* bij de Tweede Kamer ingediend is van den volgenden inhoud:

Art. 1. Tot de daargestelling eener vereeniging wordt geene magtiging gevorderd.

Art. 2. De vereeniging strijdig met de openbare orde is verboden.

Art. 3. Behoudens de bepalingen der strafwet, wordt met de openbare orde strijdig geacht elke vereeniging, welke tot doel heeft:

1°. ongehoorzaamheid aan of overtreding van de wet;

2°. aanranding of bederf der goede zeden;

3°. stoornis in de uitoefening der regten, hetzij van het openbaar gezag, hetzij van corporatie of bijzondere personen.

Art. 4. De deelneming aan eene verbodene vereeniging, voor zoover die niet reeds door de strafwet is beteugeld, wordt gestraft voor de oprichters of bestuurders met gevangenisstraf van een tot zes maanden en geldboete van vijftig tot twee honderd gulden, gezamenlijk of afzonderlijk, en voor de overige deelgenooten met gevangenisstraf van drie dagen tot twee maanden en boete van vijftig tot honderd gulden, gezamenlijk of afzonderlijk.

Art. 5. Geene vereeniging, buiten die door de Grondwet of andere wetten ingesteld, treedt als regtspersoon op dan na door Ons of van Onzentwege te zijn ingesteld of erkend.

Art. 6. De erkenning geschiedt door goedkeuring van de statuten of reglementen der vereeniging. Die statuten of reglementen bevatten het doel, de grondslagen, den werkring en de overige regelen der vereeniging.

Art. 7. De erkenning heeft geen plaats, wanneer uit de statuten is op te maken, dat de vereeniging als regtspersoon gevaarlijk of schadelijk zoude zijn.

Het besluit van weigering is met redenen omkleed.

Art. 8. Wijziging of verandering der goedgekeurde statuten vereischt nadere goedkeuring.

Art. 9. De afwijking van goedgekeurde statuten geeft aan het openbaar ministerie de bevoegdheid, om bij den burgerlijken regter de vervallen-verklaring der vereeniging van hare hoedanigheid van regtspersoon te vorderen.

De regter, de vervallen-verklaring uitsprekende, kan aan de vereeniging, niettegenstaande hooger beroep of voorziening in cassatie, de bevoegdheid tot het plegen van burgerlijke handelingen bij voorraad ontzeggen.

De vereeniging der zaken eener van hare regtspersoonlijkheid vervallen-verklaarde vereeniging geschiedt onder toezigt des regters, die de vervallen verklaring uitsprak, op de wijze en met inachtneming der vormen omtrent onbeheerde nalatenschappen vastgesteld.

Art. 10. Nadat door den benoemden curator de roerende en onroerende goederen der vereeniging verkocht en de schulden betaald zijn, wordt het batig slot, zoo er een is, aan hen, welke op het oogenblik der vervallen-verklaring leden der vereeniging zijn, of aan hunne regthebbenden, elk voor het aandeel, dat zij in de vereeniging hebben, uitgekeerd.

Art. 11. Vereenigingen, niet als regtspersonen volgens deze wet ingesteld of erkend, kunnen als zoodanig geene burgerlijke handelingen aangaan.

De overeenkomsten namens haar gesloten, en de goederen namens haar verkregen, worden ten opzichte van het Rijk en van derden beschouwd als volgende de personen, welke de overeenkomst gesloten en de goederen aanvaard hebben, al is het ook, dat in de overeenkomsten en titels de handelende personen slechts als gemagtigden of beheerders der vereeniging zijn aangewezen.

Art. 12. De onderlinge verhouding der leden van vereenigingen, welke niet als regtspersonen optreden, regelt zich naar de door hen vastgestelde reglementen en de algemeene regelen van het burgerlijk regt.

De bepalingen van artt. 1700 en 1701 van het Burgerlijk Wetboek blijven op deze vereenigingen, ofschoon niet meer als regtspersonen beschouwd, van toepassing.

Art. 13. De bepalingen der voorafgaande artikelen zijn niet van toepassing op de burgerlijke maatschap of vennootschap, noch op vennootschappen van koophandel en scheepsrederijen.

De bepalingen van het Burgerlijk Wetboek en van het Wetboek van Koophandel blijven op deze onderwerpen van toepassing.

Art. 14. Vereenigingen, welke vóór het in werking komen der wet bestonden, worden beoordeeld naar de wetten, waaronder zij zijn aangesteld.

Art. 15. Vreemdelingen kunnen geene leden zijn van staatkundige vereenigingen.

Art. 16. De artt. 291, 292 en 294 van het Wetboek van Strafrecht worden afgeschaft.

Het misdrijf, omschreven in art. 293 van dat boek, wordt naar de bepalingen, daar gemaakt, gestraft in welke vergadering het ook wordt gepleegd.

Art. 17. Vergaderingen tot gemeenschappelijke beslag worden in de opene lucht niet toegelaten dan bekomene vergunning van het hoofd van het gemeentebestuur, verleend vijf dagen vóór dat de vergadering wordt gehouden.

Deze vergunning kan door Onzen Commissaris in provincie worden ingetrokken.

Art. 18. Tot alle vergaderingen in gebouwen, waar het publiek wordt toegelaten, hebben de ambten van algemeene en plaatselijke politie den vrijen toegang.

Weigering van toegang geeft regt aan de ambten van politie om, bijgestaan door het hoofd van het gemeentebestuur, zich den toegang te verschaffen.

Art. 19. Het dragen van wapenen is verboden in vergaderingen in de twee voorgaande artikelen bedoeld.

Dit verbod is niet toepasselijk op militaire officieren en onder-officieren, in uniform gekleed.

Art. 20. Bijeenkomsten om zich in het hanteren van wapenen te oefenen, worden op plaatsen, in den voor het publiek toegankelijk of wanneer zij door meer dan tien personen worden bijgewoond, niet toegelaten dan met vergunning van het hoofd van het gemeentebestuur.

Deze vergunning wordt niet verleend dan onder voorwaarden, in het belang der openbare veiligheid vorderd, en kan door Onzen Commissaris in de provincie worden ingetrokken.

De voorzorgen tegen het gebruik van wapenen in kom der gemeente worden aan de verordeningen der gemeentebesturen overgelaten.

Art. 21. Elke vergadering, waarin de openbare orde wordt gestoord, of tegen de bepalingen dezer wet wordt gehandeld, gaat op de vordering der politie terstond uit.

Art. 22. Onverminderd de straffen, vastgesteld op zondere misdrijven in geoorloofde of ongeoorloofde vereenigingen en vergaderingen, of ter gelegenheid van de gepleegd, worden zij, die artt. 15, 17, 18 tweede alinea, 19, 20 en 21 overtreden, gestraft met geldboete van vijf tot honderd gulden en gevangenisstraf van drie dagen tot twee maanden, gezamenlijk of afzonderlijk.

Gisteren werd het onderzoek in de zaak van JONAS HEINRICH KEMPER voortgezet. De president doet den griffioen lezen het rapport van G. Vos, hief en vroedmeester in het Binnengasthuis alhier. De president na dezen tuige gehoord te hebben, doet den beschuldigde merken dat zijne bewering als zoude hij de meid slecht van achteren geraakt hebben, ook door de plaatselijke omstandigheden wordt weersproken. Desniettemin bij de besch. beweren niet te weten hoe de meid zou gevallen. — Daarna wordt het *visum repertum*, door deskundigen opgemaakt omtrent den toestand van lijken der vrouw en de twee kinderen, voorgelezen waaruit blijkt dat de wonden bij het lijk der vrouw als hoogst gevaarlijk en bij de kinderen als doodlijk te beschouwen.

De president vestigt vervolgens de aandacht van de besch. op de bloedvlekken aan zijne kleederen gevonden en vraagt hoe die bloedvlekken te verklaren zijn? De besch. zegt, niet te weten, ja ontkent, dat hij bloedvlekken aan zijne kleederen had, daarbij toch bekendende kleederen gedragen te hebben. De beschuldigde wordt hierop te gemoet gevoerd, dat hij, na het feit gepleegd te hebben, zich zooveel mogelijk buiten het gezigt gehouden heeft.

Op de vraag hoe de beschuldigde bebloed kon worden zonder met zijne slagtoffers geworsteld te hebben, wordt door dezen geantwoord zulks niet te weten, ondanks bewijzen, dat er pogingen zijn aangewend, om de bloedvlekken te doen verdwijnen.

De 19de getuige, Jan Kisker, arbeider in het Houtlemmermeer en met den beschuldigde in eene keel woond hebbende, verklaart dat de beschuldigde den 19 Julij is vertrokken, om, zoo hij zeide, f 160 meer te halen.

De 20ste getuige, C. Haveland, aanneemer uit de Haarlemmermeer, in wiens dienst de beschuldigde geweest is, verklaart dat deze den 19 des avonds uit de meer is gegaan, vermoedelijk met een groot mes, om, zoo hij zeide, f 150 te gaan halen uit de meer bij een kasteel die fout was; hij herkent de kleederen, welke de beschuldigde dien dag aan had.

N. Alders, de 21ste getuige, bevestigt de getuigen van den vorigen getuige, haren echtgenoot, daarbij gevende den beschuldigde nooit beschonken te hebben gezien en hij verklaard had terug te willen komen. Besch. verklaart dit plan te hebben gehad.

Na de verklaring van A. Libert, geweermaker te Amsterdam, dat het ten processe aanwezige pistool den besch. den 16 bij hem is gekocht, pauzeert het een kwartier, en doet eerstens de get. Preerkwaker vervolgens de get. Grooteboer binnenkomen, ten einde inlichtingen in te winnen omtrent den toestand van de trap, terwijl de beschuldigde, bij dit verhoor afwezig, daarna weder wordt binnengeleid.

Daarop worden achtereenvolgens de volgende getuigen gehoord: Ed. Bickman, de 23ste getuige, die den 19 Julij 1854 den besch. in zijne tapperij in de Pieter Jacobstraat gezien had.

De 24ste getuige, ambtenaar bij de sted. belasting, de 24ste getuige, verklaart, na 12 ure 's nachts een man uit de manderpost te hebben gelaten, dien hij in den beschuldigde meent te herkennen; dit wordt door den besch. bevestigd.

De 25ste getuige, J. R. Sachleben, kleermaker, verklaart den man hem vertoonden jas te herkennen.

De 26ste getuige Weglager, schipper, aan de Ringdijk tusschen de 4 tot 4½ uur niemand op de werf van Preckwinkel gezien te hebben.

De 27e getuige D. Tewissen, daggelder, verklaart dat hij, op 20 Julij tegen 4 uur op het land werkzaam, in het huis van Preckwinkel geklop of gehak heeft gehoord.

De 28e getuige Regina Smolt verklaart dat de besch. in den morgen van 20 Julij in hare herberg bij de Nieuwe Stads-herberg, eenige borrels heeft gebruikt, en haast zeld te hebben.

De 29e getuige Otse, verklaart dat de besch. omstreeks ten 7 ure door zijn knecht J. Raal is overgezet en hij den besch. en diens kleeding herkent.

De 30e getuige M. E. Felkens, kastelcines aan het Tollhuis, herkent den besch. voor dengene die in den morgen van 20 Julij bier, koffij en brood ten harent gebruikt en op het oogenblik dat de stoomboot vertrok haar een f 2,50 ter betaling gegeven heeft.

De 31e getuige M. Schippers, schipper op Buiksloot, bevestigt de bovenstaande verklaring en verklaart dat de beschuldigde op de stoomboot alleen is gaan zitten en eenig goed in een rooden doek, niet had willen afgeven toen hij bijna te laat op de boot kwam. Besch. weer spreekt dezen getuige.

De verklaring van den afwezigen 32 getuige W. Ringeling voor den regter van instructie afgelegd, bevestigt dat hij den 20 Julij wel iemand te laat op de boot heeft zien komen, zonder den besch. echter bepaald te herkennen.

De 33ste getuige H. Boven, slaapstehouder te Nieuw- verklaart dat de besch. bij hem zijn intrek heeft genomen, en de naam van F. de Haas van Nieuwersluis, en de andere bijzonderheden van het verblijf des besch. te Nieuw- mede.

De 34ste getuige, J. H. Kater, verklaart dat de besch. bij hem gekocht heeft een geldriem, en daarin, in zijne tegenwoordigheid, een 6250 met guldens en gouds gestort, en het bedrag van 6250 guldens op de toonbank heeft laten bijgeven.

De 35ste getuige M. S. Groen, koopman te Nieuwediep verklaart voor f 46,40 aan den besch. verkocht te hebben een processe aanwezige kist en verscheidenen kleedingstukken. Verder dat zijne vrouw van den beschuldigde een oud dubbelte een oud stuivertje en een vreemd muntje voor 10 cent heeft verwisseld.

Besch. erkent deze feiten.

De verklaring der 36ste getuige H. M. Frank, huisvrouw van den vorige getuige, voor den regter van instructie afgelegd wordt voorgelezen, daar zij, zelve ongesteld is.

De 37e getuige is J. de Ring knecht op de stoomboot aan den Helder; deze verklaart zich te herinneren dat toen hij den besch. naar Londen overgebragt hem zijn pistool te hebben zien afschieten, dat door hem herkend wordt.

Besch. zegt het pistool geladen te hebben om een jongen te believen.

De 38ste getuige, J. Blankert, inspecteur van Politie te Amsterdam, verklaart met den get. Teyler naar Londen te zijn gegaan om den beschuldigde op te sporen, dat hem bij zijne arrestatie, zeer ongevoelig toescheen, doch hevig ontstelde toen hij Teyler zag.

De laatste getuige is G. van Kleef, bewaarder in de cellulaire gevangenis alhier, die verklaart den besch. bij zijne komst gevisiteerd te hebben en nu de aanwezige goederen herkent; de besch. had hem herhaaldelijk zijne onschuld betuigd.

over den staat gesteld te berigten, dat het gerucht Bisschop staande reis van Z. D. H. W. Mgr. den en naar Haarlem naar Rome, uit de lucht gegrepen en in de lucht was gevallen.

Men kunnen wij melden, dat Mgr. P. M. carus, bisschop van Colophon, in part. infid. Vi met de reis naar het vaderland tot haren einde landmail den 25 of 26 Augustus zijnde de gezondheid aanvaard heeft, geneesheer Dr. J. H. Hoogw. volgens den raad der matigde leest noodzakelijk een naar gene ge- het laatste te bevelen; zoodat Zijn Hoogw. in in het vaderland te terug zijn.

Te 's Hage circuleert thans eene intekenlijst voor het op te rigten standbeeld voor Bilderdijk. Die lijst is bestemd om het tweede duizendtal intekenaren daarop te bevat-

ten. Voor het eerste duizendtal gaat eene lijst in Amsterdam en Utrecht rond. De intekening geschiedt voor niet meer en niet minder dan f 1; terwijl deze lijsten zelve onder het gedenkstuk van Bilderdijk zullen worden gelegd. Dat gedenkstuk is reeds door den talentvollen beeldhouwer Royer vervaardigd. Het bestaat uit eene zwaan op een voetstuk, aan de vier hoeken waarvan vier vrouwenbeelden zijn geplaatst; op de voorzijde bevindt zich het borstbeeld van den grooten dichter. (Arnh. Ct)

De commissie van beheer en toezigt over de droogmaking van den Haarlemmermeer verwittigt de belanghebbenden, dat over de Ringvaart, tegenover het dorp Bennebroek, eene brug wordt gebouwd, waarbij des nachts, zoo lang de doorvaart daar minder gemakkelijk is, een lantaarn zal branden; en noodigt de voorbijvarenden uit, op het aangewezen punt, ter voorkoming van ongelukken, de noodige voorzigtigheid in acht te nemen.

Het aantal post betalende Binnenlandsche brieven was: in Augustus 1850 361,311 stuks, in 1851 740,443, in 1852 825,022, in 1853 915,872 en in 1854 958,944 stuks.

Het aantal post betalende Buitenlandsche brieven was: in Augustus 1850 183,531 stuks, in 1851 199,639, in 1852 233,730, in 1853 251,570 en in 1854 262,002.

Augustus 1854 met 1853 vergeleken, dan is in een jaar de binnenlandsche briefwisseling met ruim 4½ en de buitenlandsche met 4 ten honderd vermeerderd.

Het getal personen in dienst der post administratie bedraagt 1983.

Men verneemt, dat de wagensdienst van Floor, van Hilversum naar het station bij Vreeland en terug, den 15 October e. k. zal gestaakt worden. (Gooidand.)

Opgaaf van Cholera-Lijders.

Bij de plaatselijke commissie van geneeskundig toezigt alhier zijn op 4 Oktober aangegeven 2 mannen en 3 vrouwen, te zamen 5 personen; waarvan in het hospitaal is opgenomen 1 man. Overleden 1 man en 4 vrouwen, te zamen 5 personen; daarvan in het hospitaal geene; van daar uitgegaan 2 mannen en 1 vrouw. Blijven alzoo daar 12 personen in behandeling.

Ter sekretarie te Utrecht zijn sedert 20 Sept. tot en met 3 Okt. 1854, 89 cholera-ziekten aangegeven, waarvan er 46 zijn overleden, 6 hersteld en 37 in behandeling gebleven.

Te Groningen, alwaar in Aug. en Sept. reeds een enkel geval van cholera was voorgekomen, is die ziekte zich thans op twee plaatsen met meer hevigheid begonnen te openbaren, weshalve de noodige maatregelen worden genomen, om de verbreiding der ziekte zooveel mogelijk tegen te gaan.

's GRAVENHAGE, 4 Oktober. De Tweede Kamer der Staten-Generaal houdt zich sedert Maandag jl. in hare afdelingen bezig met het onderzoek van de ontwerpen van wet, uitmakende de Staatsbegrooting voor den jaren 1855. Gedurende de twee eerste dagen zijn reeds de vier eerste hoofdstukken behandeld.

— Het barkschip *Adriana Petronella*, kapt A. A. Boex, van 's Gravenhage, is den 19 Junij ll. in goeden staat te Sidney aangekomen en zou den 27 Julij van daar de reis naar Batavia voortzetten.

ARNHEM, 4 Oktober. De stad vertoonde zich reeds vroeg in den morgen in feestelijken dosch. Van alle huizen en gebouwen wappert de nationale vlag, terwijl bovendien hier en daar smaakvolle versieringen zijn aangebragt.

Tegen elf uur had zich eene groote menigte ingezetenen en vreemden verzameld bij het gebouw *Musis Sacrum*, om daar den Koning te begroeten, en ontving den Vorst onder levendig gejuich toen Z. M. zich naar het prachtig versierde gebouw der tentoonstelling begaf. Het muzikorp der stedelijke schutterij, dat zich aan den ingang geplaatst had, liet het *Wilhelmus* aan toen h. t. Koninklijke rijtuig naderde. Aldaar aangekomen, begaf zich Z. M. met Zijn gevolg in de zaal, waar zich de hoofdkommissie van landbouw, de gewestelijke en plaatselijke autoriteiten en vele aanzienlijken bevonden, om Z. M. bij de opening der tentoonstelling te verwelkomen.

Ten 12 ure werd het lokaal voor het publiek geopend en reeds een half uur later waren alle zalen met een zeer groot aantal bezoekers gevuld.

Ongeveer ten een ure verliet Z. M. het gebouw en begaf zich met zijn gevolg per rijtuig naar Westervoort, om de daar in bouw zijnde ijzeren brug over den IJssel voor den spoorweg naar Pruisen in oogenschouw te nemen.

GORINCHEM, 3 Oct. In deze en omliggende gemeenten maken zich onderscheidene huisgezinnen gereed, om nog vóór het einde van dit jaar naar Amerika te vertrekken.

Men leest in de Tweede editie van het *Handelsblad*: LONDEN, 5 Okt. Tot nog toe heeft zich de verovering van Sebastopol te Weenen, Parijs of Londen niet bevestigd. De *Times* blijft evenwel aan deze tijding geloof slaan; een dagblad van Triest acht dezelve valsch en meldt dat de geallieerden naar Varna om ruitery hebben gezonden.

Tijdingen van Odessa van den 29sten berigten, dat de strijd van den 25sten tot den 29sten voortduurde en de bondgenooten toen 8 mijlen van Sebastopol verwijderd waren.

Het verlies der Engelschen bij de Alma wordt begroot op 1795 soldaten, 96 officieren en 114 onder-officieren en dat der Franschen op 1400 soldaten en 60 officieren.

MADRID, 1 Okt. Er hebben zeer ernstige onlusten te Malaga, Logrono en Jaen plaats gehad. Er is eene republikeinsche zamenzwering ontdekt.

Men leest in de Tweede Editie van de *Amsterdamsche Courant*:

PARIS, 4 Okt. Volgens een partikulier berigt, alhier ontvange, zijn aan prins Napoleon, in den slag bij de Alma, twee paarden onder het lijf dood geschoten.

KOPENHAGEN, 3 Okt. Heden heeft het Volksthing besloten tot het indienen van een anti ministerieel adres aan den Koning.

HAMBURG, 4 Okt. De Fransche oorlogschepen te Nyborg en Helsingör hebben bevel gekregen, voorloopig de Oostzee niet te verlaten.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 5 Okt. Omtrent de verovering van Sebastopol is nog niets officieel bekend gemaakt. Alle partikuliere depêches blijven evenwel de inneming dier sterkte als zeker opgeven. Men vertrouwt zich wel eenigzins over het zoo lang uitblijven der officieele bevestiging van het groote feit, doch aangezien alle berigten vrij wel overeenkomen is er niemand die er aan twijfelt of Sebastopol is in handen der geallieerden. Dat men zich verliest in allerlei gissingen kan niet uitblijven. Vooral het *Journal des Debats* geeft zich veel moeite om de gebeurtenissen tot een geheel te brengen. Volgens de berekening van dat blad hebben de zaken dezen loop gehad: den 20 slag aan de oevers der Alma, den 22 aankomst der geallieerden voor de muren van Sebastopol, den 25 begin der operatie.

— Sedert dien tijd heeft de vloot kunnen naderen om de Russische schepen buiten de haven gelegen te vernielen, en de troepen eenmaal meester zijn te van de forten, hebben het kanon er van tegen de haven en de stad kunnen rigten, zoodat vorst Mentschikoff met zijn magt in een hoek der stad geblokkeerd wordt. De vernieling van het fort Constantijn tegelijk door de vloot en het leger te land, aangetast, eenmaal bereikt zijnde, was het voornaamste punt vermeerderd en ten gevolge daarvan bleef den Russischen bevelhebber op den 25 of 26 September niets anders over dan te kapituleren of in de lucht te springen.

— Volgens den *Constitutionnel* zijn de generaals Thomas en Canrebert in het gevecht bij de Alma gekwetst.

ENGELAND.

LONDEN, 5 Okt. De *Times*, hoe wel geen twijfel leverende over de inneming van Sebastopol op het tegenwoordige tijdstip, gelooft echter niet, dat deze inneming den 25 September plaats gehad heeft. Dat blad merkt op, dat de *Banshee* en de *Caradoc*, twee der snelste stoombooten der marine, tijdingen der expeditie verwachten en op staanden voet met de tijding naar Marseille zouden vertrokken zijn, welke stad zij in vijf of zes dagen zouden bereikt hebben.

Door de telegrafische verbinding van Marseille met Parijs, en van die stad met Londen, worden de tijdingen als het ware in een oogenblik overgebragt. Indien dus, zoo redeneert dat blad, Sebastopol op den 25sten in de magt der geallieerden gevallen zou zijn, zoo zouden, wanneer men thans over dien weg tijdingen van daar had ontvangen, acht dagen verlopen zijn. Doch de Turkische depêche van Bucharest komt, wat het verlies aan manschappen en stukken geschat wordt, zoowel overeen met de depêches van Parijs en Weenen, dat men aan de eetheid van het feit zelf redelijkerwijze wel niet meer vermag te twijfelen.

Dat blad gelooft, dat na de overwinning bij de Alma de geallieerde troepen zich terstond naar Sebastopol hebben begeven; dat van het oogenblik, dat de geallieerden de hoogten, welke die vesting bestrijken, in bezit hadden, verlazen was. Het kan dus zeer goed mogelijk zijn, dat op den 25 de geallieerden op dit punt gekomen zijn en den vijand, door schrik bevangen wegens de vaststaande vervolging, genoodzaakt hebben tot een kapitulatie. Zonder dat toch, zou men de ontschepping van het belegerings-geslacht, dat van den 21 tot den 23 niet in positie gesteld is kunnen worden, hebben moeten afwachten.

Hetzelfde blad deelt echter, na het bovenstaande, eene Russische dépêche uit Weenen mede, waarin de overgave van Sebastopol bevestigd wordt.

— De dépêche, de overwinning meldende behaald door de geallieerden bij de Alma en welke Zaterdagavond in de *London Gazette* stond, is dien zelfden avond van het tooneel der schouwburg van Haymarket, onder uitbundige toefichingen aan het publiek voorgelezen. Terstond daarop werd een tweede voorlezing gevraagd, die wederom werd opgevolgd van een onafgebroken en daverend gejuich en gejubel van „Leve de Koningin!“ Te midden dezer onbeschrijflijke en telkens hooger stijgende geestdrift hief het orkest het volkslied aan: *God save the Queen*.

— Eene kollekte gedaan in de kerken van Dublin ten behoeve van de aldaar opgerigte katholieke universiteit heeft ruim 1200 pond sterlings (ongeveer 15,000 gulden) opgebracht.

— De bladen van New-Orleans maken gewag dat van den 10 tot den 13 September in die stad zeer ernstige botsingen hebben plaats gehad tusschen de Amerikanen en de Ierlanders, de eerste waren met pistolen de laatsten met karabijnen gewapend. De gewapende magt is tusschen beide moeten komen. Er zijn zes dooden gevallen en onderscheiden gekwetsten. Het is de nieuwe secte der *Kwaw-Nothings* (Nietweeters) die dit oproer wederom heeft aangestookt.

STADSNIUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 5 October.

BEVALLEN (3 Oct.): M. A. Brinkman von Gebauer, geb. Harst, D. - A. C. Furstner, geb. Rahé, Z.

OVERLEDEN (1 Oct.): C. Vis, wed. G. Knap, 84 j. — (2 Oct.): J. Marx, 41 j.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 4 Okt. N. Pools. Tarwe bij partij iets lager; onde dito en roode als voren: 128, 129 a. b. Poolsche f 450, f 465; 128 a. n. b. Pools. f 445; 127 a. j. dito f 450; 125 a. ger. dito f 425; 130 a. Rostocker f 422; 133 a. n. dito f 435; 132 a. o. dito f 425; 132 a. o. Pommer f 425.

Rogge bij partijen iets hooger verkocht: 127 a. Anclammer f 300; 124 a. Deensche f 282; 119 a. Pruiss. f 278; 117 a. Zweedsche f 266; 119, 120 a. n. Archangel f 260, 263.

Garst in een doen: 113 a. Deensche f 210.

Haver zonder handel.

Boekweit onveranderd; 123 a. Holsteinsche f 253.

Koolzaad. Elbinger Röhls 601 a. On 9 waten. Olie in Nov. 72½ a. *Rapaport* op 6/w. f 44½; Vliegend f 43; 1º Mei ek. f 40½; 1º Nov. f 42½; Dec. f 42. *Lijnolie* op 6/w. f 40½; Vliegend f 39; 1º Maart ek. f 38; April en Mei f 38; Nov. en Dec. f 38. *Hennepolie* op 6/w. f 42½; Vliegend f 41½.

SCHIEDAM, 4 Okt. Rogge. Verkocht: 147/2 a. Liban f 326 kont. — Gerst. 131/2 a. Windau f 275 kont. — Montwijn f 22,—; Jenever f 26,50; Amst. Proef f 27,75, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

ANTWERPEN, 4 Okt. *Koffij*. Tot vaste prijzen zijn heden verkocht 1400 balen Java, 635 balen Domingo en 350 balen Brazil.

Suiker en Rijst zonder omzet.

Granen. Voor Tarwe en Rogge blijft de vraag zeer beperkt met neiging tot prijsverlaging.

LONDEN, 3 Okt. *Suiker.* Ruwe vreemde soorten worden tot volle prijzen verhandeld, zelfs zijn de fijn blonde iets hooger betaald. Crushed prijshoudend.

Koffij. Native Ceylon gevraagd. Voor 2000 balen goed ordinar heeft men 45 s. betaald.

Thee. Tot vaste prijzen met meer handel vooral in de middelkwaliteiten. Gemeen tot goed ordinar Congo 11 a 11½ d.

Rijst vast gehouden maar minder gevraagd.

Talk kalm en weinig gevraagd. Petersburg 62 s. 6 d. a 63 s. 6 d.

Graanmarkt. Vreemde Tarwe prijshoudend; inlandsche 1 s. lager afgegeven. Garst 11½ a. hooger. Haver, in de fijne soorten hooger gehouden.

Veemarkt. Met ruime aanvoeren in eene betere stemming voor alle soorten.

LIVERPOOL, 2 Okt. *Katoen* willig en enkele soorten ½ d. hooger betaald.

BORDEAUX, 1 Okt. *Voorloop* 3/6 op fr. 203 a 205 te noteeren.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 4 Okt. Belg. leen. 2½ pc. 53½, 1840/1842 4½ pc. 91½, 1848, —; Spanje 1—3 pc. 18½; Binnenl. 3 pc. 32½; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 74½.

PARIS, 4 Okt. Fransche 3 pc. 76.45; 4½ pc. 98.75; 5 pc. Spanje 33½; id. 4 pc. —; Met. 5 pc. 86; Rom. Leen. 86½.

LONDEN, 4 Okt. Consols 95½; 3 pc. Spanje buitenl. 37½; id. 38½; 1841, Comités-Bewijzen 5; Passive 4½; 5 pc. Russ. 105; id. 106; 1841, Brazilie 99; 4½ pc. Peru 72; Gren. uitg. 5½; id. werk. 16½; 3 pc. Mexico 24½; 4 pc. Portugal 41; Turkije 3½; Ecuador 1½; Wissel op Amst. —.

WEENEN, 4 Okt. Met. 5 pc. 85½; id. 4½ pc. 74½; Bank-Aktien 1253; Wissel op Londen 11.10; Amst. 11.10; Parijs 135½; Goud 21½; Zilver 18; Nieuwe Leening 188½.

BERLIJN, 4 Okt. 3½ pc. Pr. Staatsch. —; 4½ pc. Russ. land 84 p; id. 5 pc. 97 p.

HAMBURG, 4 Okt. Spanje 3 pc. 31; id. 4 pc. 17½; Rusl. 5 pc. 91½; 3 pc. Mexikanen 16½; Wissel op Amst. —; Londen kort —.

FRANKFORT, 4 Oct. 5 pc. Met. 72½; 3 pc. Spanje binneal. 33½; id. 4 pc. 18½; Wissel op Londen 3/m. 117; Amsterdam —; Parijs 93½; Weenen 101½.

PRIJS-COURANT DER EFEEKTEN.

	3 OCT. 4½ u. geb.	4 OCT. 4½ u. geb.	6 OCT. 4½ u. geb.
Nederl., Werkel. Schuld a 2½ pCt.	60½	60½	60½
Dito Dito	72½	72½	72½
Dito Dito	91½	91	91½
O. I. Leening 1844	90½	90½	90½
Amortisatie	3½	89½	89½
Handel-Maatschappij	4½	—	—
Aand. Arnh. Spoorweg	4½	—	—
Dito Hollandsche dito	—	—	—
Obligatiën	4½	—	—
Maatschappij van Weid.	4	—	—
Aand. Ned. Bank	—	—	—
België, Certifikaten	2½	—	—
Dito	2½	—	—
Dito Rothschild	2½	49½	49½
Frankrijk, Obligatiën	3	—	—
Spanje, Nieuwe 3 pCt., thans 1	18½	18½	18½
Nieuwe	3	38½	38½
Binnenlandsche	3	32½	33
Cert. Coup. Sp. Com.	5½	5½	5½
Amortisable Schuld	4½	4½	4½
Portugal, te Londen	36½	36½	36½
Dito Uitgestelde	—	—	—
Rusl., bij Hope en Co.	5	100½	99½
Dito Aº 1828—1829	5	100	100½
Negot. 1831 en 1833	5	83	83
Nieuwe Engelsche	4½	84½	84½
Negot. 1840	4	75½	75½
Dito Stieglitz	4	75	74½
Dito Nieuwe	4	74½	74½
Certifikaten te Hamburg	5	—	—
Inschr. op 't Grootboek	6	—	—
Dito Certifikaten	6	58½	58½
Polen, Obligatiën	4	68	68
Aandeelen 1835	—	—	—
Oostenrijk, Metalliek	5	70½	69½
Dito 1847	2½	35½	35½
Dito 1851 en 1852	2½	35½	35½
Dito Nieuwe	5	80	79½
Dito 1854	5	79½	79½
Weener Bank	5	71½	71½
Dito	4	—	—
Aand. met Loting fl. 250	—	347	—
Nieuwe dito 1854	f 246	244½	245½
Pruissen	4½	—	—
Amerika, Bank-Aktien Cert.	3½	3½	3½
Dito Orig.	—	—	—
Napels, Cert. bij L. en B.	5	—	—
Sardinië, te Londen	5	—	—
Denemarken, dito	5	—	—
Louisianna, te Londen	5	—	—
Brazilië	5	97	97
Dito 1843	5	97	97½
Mexico, te Londen	3	23½	23½
Dito Onbepaalde	3	23½	23½
Peru	4½	6½	70
Grenada, dito a 100	2½	16½	—
Dito Uitgestelde	—	—	—
Ecuador	—	—	—
Venezuela, te Londen	3½	—	—
Dito Uitgestelde	1	—	—
Thesaurie	5	—	—

De markt was onder den indruk van veel verkooporders in de schouders algemeen zeer flauw gestemd, vooral ten opzichte van Russische.

Kopers van het Getijl. Beteening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Paris	2/m. f 55½	Livorno	2/m. f 38½
„	zigt f 56½	Napels	84
Bordeaux	2/m. f 55½	Petersburg	1.77
„	zigt f 56½	Weenen	6/w. 30
Madrid	3/m. 240	Augsburg	35½
Cadix	240	Frankfort	99½
Seville	237	Hamburg	2/m. 55½
Bilbao	238	„	zigt 55½
Lissabon	40½	Londen	2/m. 11.67½
Porto	40½	„	zigt 11.77½
Genua	2/m. 45½	Rotterdam	½

NEDERLANDSCHE RIJN-SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

WINTERDIENST, beginnende met 15 Oktober 1854.

VAN AMSTERDAM NAAR ARNHEM.

Vertrek van Amsterdam.	Abcoude.	Vreeland.	Nieuwerhuis.	Brakelen.	Maarsse.	Van Utrecht.	Zest.	Driebergen.	Maarsse.	Venendaal.	Arnhem.
3	817	825	835	843	850	9	930	946	10	1020	1050
10	11	1110	1120	1127	1135	1154	1215	1231	1234	1	135
6	617	625	635	643	650	7	730	746	8	820	850

VAN ARNHEM NAAR AMSTERDAM.

Vertrek van Arnhem.	Ede.	Venendaal.	Maarsse.	Zest.	Driebergen.	Van Utrecht.	Maarsse.	Brakelen.	Nieuwerhuis.	Vreeland.	Abcoude.
712	742	757	816	835	9	913	913	920	934	937	946
1140	1210	1225	1244	1	129	140	148	159	2	2	2
528	558	613	632	651	717	728	736	747	753	753	753

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUTSEN, Drukker en Uitgever.

Advertentiën.

Publieke Verkoop

Op Woensdag 11 October 1854, des voormiddags 9 uur te Hilversum, ten sterfhuize van den Wel-Er Heer T. J. MAASSEN, in leven R. K. Priester en Past aldaar, ten overstaan van den Notaris A. PERK, Eene partij **MEUBILAIRE GOEDEREN**, **Stoelen, Tafels, Kasten, Ledekanten, Be den en toebehooren, Linnen- en Tafelgoed, Po celein, Koper-, Tin-, IJzer-, Blik-, Aard en Glaswerk**, enz., benevens eenig **Goud en Zilv** Alles daags te voren van 9 tot 4 ure afgenomm e zien. (2)

Een jong Mensch van de R. C. Godsdienst, 27 jaren, van de beste ge genissen en aanbevelingen voorzien, zag zich gaarne November e. k. of vroeger bij een R. C. Pastoor **KOSTER**, waartoe hij alle geschikte bekwaamhed heeft, of in eene andere fatsoenlijke betrekking geplaa Hierop reflecteerenden adresseren zich met *franco* brie onder letter K. bij den Boekhandelaar J. W. VAN LEEU te Leyden. (2)

Dr. HOUTTIJN, een onzer geleerde landgenoot der vorige eeuw, wordt door den Hr. FRICK HINGER geciteerd als bewerende dat de te door roggenbrood kan genezen worden, en zelfde Hr. FRICKHINGER vindt het vree dat in **DU BARRY'S** advertentiën ge wordt dat de REVALENTA goed is voor ter achtige ziekten.

Er zijn honderd bewijzen voorhanden dat de **Revalenta** aan teringachtige lijders hulp bragt; ook in land zijn de gevallen niet zeldzaam en van ondersch dene hebben wij attesten, waarin de omstandigheden duidelijk spreken, dat aan de waarheid niet te twifelen v De namen van G. ROTERINK te Losser — van J. BR en G. VAN WIJK te Gellicum — van HENDRI te Amsterdam, zullen ons nog wel bekend zijn; wij zou den er nog veel meer kunnen aanhalen als wij den ti hadden de Couranten en de Boekjes na te zien; wij looven echter beter te doen hier nog een nieuw attest produceren, dat den Heer PRIMAVESI DEN JONGEN *Maastricht*, gezonden werd en wij dezer dagen hem ontvangen hebben.

»Mijne dochter VIRGINI, die sedert een jaar aan ring leed, werd in de maand Junij 11. door de Doct opgegeven en is door de Revalenta genezen. Zij was t zwak en men daecht dat zij slechts nog eenige dagen leven, toen wij haar op raad van eenige vrienden de valenta deden gebruiken. De gevolgen waren zeer gun en lieten niet lang op zich wachten; zij gevoelde zich de eerste gaven reeds minder ellendig, en na verloop zes of zeven dagen hielden en diarrhaea en nachte zweeten op; langzamerhand hield ook het braken en geven op, en in twee maanden tijds was zij geheel herstet »Ik deel u dit mede met verzoek er publiciteit aan tend geneesmiddel algemeen bekend te maken, en veronderstelling, dat wij er ook toe bijdragen; andere ders den weg tot genezing aan te wijzen, is een ge voor ons allen.»

Maastricht, 7 Augustus 1854. (get.) S. ZEGUERE

De prijs der **Revalenta** is 9½ c. f 2.00, f 3 f 8.00, f 16.00; zij is te verkrijgen in het **Verko huis** en de bekende **Dépôt** **DU BARRY'S** Boekjes worden gratis afgegeven. (2)